
Bài Văn Mẫu Nghị Luận Xã Hội Lớp 9

Nghị luận xã hội về hiện tượng nữ sinh ăn mặc sexy

a. Bài văn số 1

Ngày xưa, khi đời sống kinh tế còn khó khăn, con người chỉ nghĩ đến việc “ăn no, mặc ấm”. Còn ngày nay, khi nền kinh tế xã hội phát triển, nhu cầu của con người ngày càng tăng lên và phải hội nhập với văn hóa thế giới nên con người hướng đến “ăn ngon, mặc đẹp”. Những người chịu ảnh hưởng nhiều nhất của phong cách thời trang hiện đại là các bạn thanh niên, đặc biệt là các bạn nữ sinh.

Trước đây, phụ nữ Việt Nam luôn tự hào mang trong mình vẻ đẹp đẹp đằm thắm, dịu dàng trong trang phục áo dài truyền thống hoặc chiếc áo bà ba thướt tha. Những trang phục truyền thống đó làm toát lên vẻ đẹp của người phụ nữ Việt Nam – một vẻ đẹp rất riêng biệt, khác biệt với những người phụ nữ ở các quốc gia khác. Dần dần tà áo dài trở thành nét đẹp văn hóa – biểu tượng cho vẻ đẹp của người phụ nữ Việt Nam.

Đến bây giờ, khi nền văn hóa Việt Nam hội nhập với nền văn hóa thế giới thì người phụ nữ Việt Nam bên cạnh vẻ đẹp dịu dàng cũng phải rất hiện đại và năng động. Các bạn nữ sinh ở lứa tuổi 15 – 18 hội nhập văn hóa thời trang rất nhanh. Bên cạnh đồng phục trường, lớp các bạn cũng chọn cho mình những trang phục rất trẻ trung và hợp với lứa tuổi, đó là áo phông, quần jean hoặc những chiếc váy rất cá tính. Nhưng có một hiện tượng chúng ta cần quan tâm là các bạn nữ ăn mặc sexy, đó là các chiếc áo ngắn nửa thân, những chiếc quần bò mài rách ngắn chỉ đến ngang đùi hoặc những chiếc váy chỉ dài chưa được 30 cm. Các bạn nữ sinh diện các trang phục này, có thể họ nghĩ rằng đó là sành điệu, hợp thời trang, hoặc đó mới là phong cách trẻ trung, hội nhập với thời trang châu Âu, quốc tế. Mặc các trang phục đó sẽ giúp các bạn ấy thu hút được sự chú ý của mọi người, và sẽ làm cho các bạn thực sự nổi bật giữa đám đông.

Tuổi trẻ vốn thích những điều mới lạ và khác biệt. Đúng là khi mặc trên người những trang phục đó các bạn sẽ thu hút được sự chú ý của mọi người, thậm chí là những sự chăm chò hoặc những cái nhìn tò mò. Chỉ có điều đó không phải là sự khen ngợi rằng

bạn xinh đẹp, bạn trẻ trung mà đó là sự đánh giá về con người bạn rằng bạn là người không lịch sự và là người không biết cách ăn mặc. Những trang phục đó, xét về một mặt nào đó, thì chúng không lịch sự bởi chúng quá ngắn hoặc quá rách, đó không phải là thời trang mà đó là thảm họa. Những trang phục đó được đánh giá là thời trang chỉ khi chúng được trình diễn bởi các người mẫu trên sàn catwalk, chứ chúng không thể mặc khi ra ngoài. Có những bạn nữ sinh mặc áo có cổ quá thấp có thể hở ngực hoặc những chiếc quần siêu ngắn chỉ cần ngồi xuống là sẽ nhìn thấy cơ thể bên trong hoặc có những bạn còn mặc những chiếc áo ren mà nhìn rõ cả nội y. Đó thực sự là những trang phục gây phản cảm bởi chúng thực sự không hợp với văn hóa người Việt là kín đáo và nữ tính. Những người mặc những trang phục đó, chính họ đã tự làm mất đi giá trị bản thân mình bởi người khác sẽ đánh giá bản chất con người họ thông qua trang phục mà họ đang mặc trên người. Mọi người sẽ đánh giá họ không hiểu thế nào là thời trang và không hiểu thế nào là văn hóa. Hơn thế nữa, họ là nữ sinh, là những người hơn ai hết phải biết tiếp thu những văn hóa hiện đại và xu hướng quốc tế, họ phải ăn mặc đẹp và hợp thời trang để tạo nên phong cách trẻ trung, năng động cho thế hệ trẻ Việt Nam, nhưng ngược lại dần dần họ đang đánh mất đi chính mình.

Trang phục tạo nên vẻ đẹp của một con người và chúng góp phần tạo dựng hình ảnh của một người trong con mắt của người khác và của toàn xã hội nhất là đối với người phụ nữ. Các bạn nữ sinh ở tuổi mới lớn, các bạn hãy chọn cho mình phong cách thời trang hợp với lứa tuổi và hợp với văn hóa xã hội. Dù các bạn muốn mình trở thành một người thu hút mọi ánh nhìn đi chăng nữa thì các bạn cũng nên chú ý đến giới hạn xã hội vốn có để bạn không làm mất đi hình ảnh của chính mình. Trang phục đẹp là trang phục phù hợp với vóc dáng của người mặc và phù hợp với văn hóa của từng đất nước, vùng, miền.

b. Bài văn mẫu 2

Ngày xưa, khi đất nước chưa phát triển thì vấn đề “ăn no, mặc ấm” được đề cao, nhưng khi xã hội ngày càng phát triển vì cần phải “ăn sung, mặc sướng”. Tuy nhiên bên cạnh việc ăn sướng, mặc sang thì còn có hiện tượng ăn mặc sexy, hở hang ở một số bộ

phận nữ sinh. Hiện tượng này trong những năm qua đang gây nên sự phản cảm trong xã hội.

Ở lứa tuổi trưởng thành, rất nhiều nữ sinh muốn khẳng định cái “tôi” cá nhân của bản thân mình, cũng như muốn tạo phong cách riêng từ đầu tóc, ăn nói đến quần áo. Hiện tượng ăn mặc sexy đang được nhiều bạn lựa chọn làm phong cách cho riêng mình. Đó là việc ăn mặc hở hang, thiếu văn hóa, không phù hợp với thuần phong mỹ tục cũng như tạo sự phản cảm đối với những người xung quanh. Chúng ta vẫn thấy những ngôi sao điện ảnh, diễn viên, ca sỹ ăn mặc sexy, hở hang trên sân khấu; nhưng không nên đưa nó vào đời sống hằng ngày.

Hiện tượng này lại diễn ra khá phổ biến ở tầng lớp nữ sinh đang tuổi cấp sách tới trường. Bên cạnh việc mặc đồng phục chỉnh tề của trường, kín đáo, phù hợp với môi trường học đường thì rất nhiều bạn nữ đã đua đòi, ăn mặc sexy đến trường. Chính điều này đã gây nên sự phản cảm trong một môi trường lành mạnh như thế này.

Việc nữ sinh đến trường, ăn mặc không phù hợp, hở rốn, áo ngắn, quần cộc, xộc xệch không những gây phản cảm mà còn khiến cho hình tượng của các bạn đang bị xấu đi. Đối với các bạn đó là phong cách để tạo sức hút đối với những người xung quanh, để khẳng định mình đã lớn, có thể lựa chọn cách sống cho bản thân. Thực ra suy nghĩ này không sai nhưng việc ăn mặc hở hang, không phù hợp như thế này sẽ khiến cho các bạn tự đánh mất đi hình tượng của mình, hình thành thói quen không tốt. Đi qua rất nhiều trường học, nữ sinh váy ngắn cũn, quần đùi, áo cộc, diêm dúa, hở rốn, mỏng tang đã gây mất thiện cảm khi nhìn vào đó.

Hiện tượng nữ sinh ăn mặc sexy bắt nguồn từ nhiều nguyên nhân. Trước hết là do ý thức, cái “tôi” cá nhân của mỗi người mà bắt đầu hình thành nên phong cách này. Họ muốn cho mọi người biết được bản thân mình không giống ai, có phong cách riêng, hợp thời trang, không lỗi thời. Và bắt đầu họ tự tạo cho mình một “gu” ăn mặc mà theo họ là phù hợp với thời đại hiện nay. Trang phục ăn mặc của nhiều quốc gia trên thế giới cũng khác nhau, việc du nhập thời trang của các nước vào Việt Nam cũng ngày càng nhiều. Đặc biệt những người nổi tiếng với gu ăn mặc mới lạ, độc đáo và có phần “dị” đã khiến

cho nhiều nữ sinh đang ở độ tuổi lớn “học đòi”, chạy theo. Việc nữ sinh thần tượng các ngôi sao Kpop của Hàn hoặc của Việt Nam đã khiến cho các bạn học đòi theo cách ăn mặc của họ. Đây cũng là một nguyên nhân tạo nên hiện tượng ăn mặc sexy ở giới trẻ. Gia đình cũng là nhân tố ảnh hưởng đến gu ăn mặc của con cái. Nếu như cha mẹ quan tâm đến con cái, giáo dục các bạn ăn mặc như thế nào là phù hợp thì sẽ hạn chế được hiện tượng phản cảm này.

Đặc biệt trong những dịp lễ, đi chùa, đi cầu siêu, chúng ta vẫn thường bắt gặp những người ăn mặc hở hang đến cúng viêng. Điều này thực sự đáng lên án. Những bộ quần áo thời trang chúng ta vẫn thấy trên sân khấu, trong các buổi diễn thời trang, nó rất độc đáo, rất đẹp. Tuy nhiên nó chỉ là những mẫu thời trang, chứ không nên mang những trang phục đó vào cuộc sống của mình, sẽ gây nên tình trạng phản cảm. Tình trạng nữ sinh ăn mặc phản cảm sẽ tạo nên một môi trường không lành mạnh, không có văn hóa. Bởi vậy cần phải có biện pháp nhằm ngăn chặn và hạn chế tình trạng không nên có này.

Để mang lại một xã hội lành mạnh, văn minh thì mỗi chúng ta, những người trẻ cần có cái nhìn văn minh, văn hóa về cách ăn mặc để tạo nên một môi trường học tập và sinh hoạt bổ ích nhất.

Nghị luận xã hội về hiện tượng sống ảo của giới trẻ hiện nay

Bài tham khảo 1

Đọc bản tin sau và thực hiện những yêu cầu ở dưới

Cùng với sự bùng nổ của công nghệ thông tin, sự phát triển của mạng xã hội như Facebook, Youtube... ngày nay người ta có thể dễ dàng trở nên nổi tiếng. Có những người nổi tiếng vì tài năng thực, song cũng có không ít những cô gái cực “hot”, cực nổi trên mạng, nhưng lại rất “chìm” ở đời thực. Những ảo tưởng, huyễn hoặc về giá trị của bản thân đã gây nên bao chuyện bi hài cho những hot girl sống ảo.

Theo ký ức của bạn bè, T. vốn có nước da ngăm ngăm, người béo trọc béo tròn và khuôn mặt thì hao hao cái bánh bao. Thế nhưng trái ngược với ký ức đó, tất cả các hình ảnh của T. trên facebook của nàng đều xinh lung linh, cứ ngỡ là hot girl 9x nào đó chứ

không phải cô bạn quê mùa ngày xưa. Đây là nước da trắng mịn như da em bé, khuôn mặt chuẩn V-line, đôi mắt to, hàng mi cong, cánh mũi thẳng, bờ vai trắng như cẩm thạch... Nhiều người comment hỏi có phải là Ngọc T. đấy không thì chủ nhân facebook chỉ ồm ờ: “Không T. thì còn ai vào đây nữa!”. Có một điều lạ là trong khi bạn bè cùng lứa đều đã gia đình đê huê, song T. vẫn đi về lẻ bóng. Hỏi thì T. bảo do... cao số.

Nhưng theo một người em họ của T. thì lý do mà cô gái này lâm vào tình cảnh “tôn kho mất chìa khóa” chẳng phải do cao số thấp số gì cả, mà là do “chị T. sống ảo quá”.

(Theo báo điện tử Dân Trí : Bi hài “hot girl” sống “ảo”)

Viết một bài văn khoảng 600 từ trình bày suy nghĩ của anh/ chị về hiện tượng được đề cập đến trong bài báo trên.

Bài làm

Ngày nay xã hội ngày càng phát triển, mạng xã hội trở thành nơi giao lưu của nhiều bạn trẻ. Bên cạnh đó do quá lạm dụng các ứng dụng tiện lợi đó mà các bạn trẻ hiện nay đang có lối sống không lành mạnh, đó là sống ảo. Về vấn đề này, báo điện tử Dân Trí có bài: Bi hài “hot girl” sống “ảo”. Bài báo đề cập đến hiện tượng sống ảo của không ít bạn trẻ ngày nay.

Theo bài báo, hiện nay có nhiều bạn trẻ đăng hình lên các trang mạng xã hội với mục đích tự đánh bóng tên tuổi của mình, khoe sắc đẹp, khoe thân thể với những tấm hình đã qua chỉnh sửa, trong khi thực tế lại khác hẳn. “Hot girl” được nói tới trong bài báo chỉ là một trường hợp trong vô số những bạn trẻ hiện nay đang đắm chìm trong thế giới ảo với những bức ảnh được chỉnh bằng phần mềm Camera 360 độ. Có thể nói, đây là trường hợp điển hình cho lối sống ảo của một bộ phận thanh niên hiện nay.

Trước hết, chúng ta cần nhìn nhận “Sống ảo” là gì? Và nó có điều gì mà rất nhiều bạn ham mê nó đến vậy? Sống ảo là sống trong hoang tưởng không đúng với thực tại của cuộc sống. Các bạn không cần giao lưu hay tham gia những chương trình ngoại khóa cũng có thể kết bạn và nói chuyện với mọi người khắp nơi. Đó là mạng xã hội facebook, instagram, twitter, Yahoo!..... và có rất nhiều mạng xã hội hữu ích khác. Vì chúng quá là hiện đại nên các bạn đã ham mê quá mức. Bệnh ảo tưởng đối với một bộ phận người trẻ là

có nguyên nhân. Trước tiên là nguyên nhân tâm lý: Nhiều bạn trẻ thích thể hiện bản thân, hành vi của họ là để bù đắp cho sự thiếu tự tin ngoài thực tế. Nói cách khác, họ muốn được yêu thương, ngưỡng mộ, chấp nhận thông qua việc đăng những ảnh mà họ cho rằng sẽ khiến họ trở nên hấp dẫn hơn, và theo kịp thời đại. Suy cho cùng, sống “ảo” là hệ quả của việc sống thiếu bản lĩnh, thói quen mong hưởng thụ nhiều hơn cố gắng.

Các bạn có thể ngồi hàng giờ để nhắn tin với những người mới quen mà quên đi các bạn của mình. Đã gọi là thế giới ảo thì cuộc sống trong đó vô cùng đẹp và hấp dẫn. Mỗi người có thể xây dựng một ngôi nhà tuyệt đẹp trên đó và có rất nhiều người gọi là bạn. Nhiều bạn đã lạm dụng mạng xã hội để đăng những hình ảnh không lành mạnh chỉ với mục đích là được mọi người chú ý. Hay dùng những lời nói không văn minh để thể hiện mình hay gọi theo cách khác là “anh hùng bàn phím” đã gây ra nhiều mâu thuẫn.

Sống ảo mang đến nhiều hệ lụy cho con người. Có nhiều bạn xem phải những thông tin, hình ảnh không đúng mà có lối sống sai lệch, tinh thần không ổn định. Có hiện tượng phổ biến là nhiều bạn yêu trên mạng. Đây không phải là điều sai nhưng liệu bạn đã đủ chín chắn và thông minh để biết đây là tình yêu thật sự hay là sự thật đây chỉ là để lừa đảo? Nhiều bạn đã nhẹ dạ cả tin mà tin vào những lời đường mật của một người chưa hề gặp rồi khi biết rằng chàng trai bạn hằng yêu thương chỉ mang tên lừa đảo. Thật sự có rất nhiều mối nguy hiểm mà bạn không lường trước được. Bạn có thể ngồi hàng giờ để lên mạng, chìm đắm trong thế giới ảo và xa lánh thế giới thật. Các bạn trẻ sẽ khi bước ra thế giới thật cảm thấy thật lạ lẫm, không xác định được hướng đi của mình. Đã dẫn đến tình cảm của con và bố mẹ ngày càng rạn nứt, bạn bè xa dần nhau. Và quan trọng là việc học của các bạn sẽ giảm sút, thành tích đi xuống hay nói cách khác việc đi học là quá xa vời.

Quả thực mạng xã hội rất hữu ích. Giúp chúng ta làm quen với nhiều bạn hơn. Không tốn nhiều thời gian để nhắn tin và có thể đăng ảnh, chia sẻ cảm xúc của mình với mọi người. Nhưng các bạn cần dùng chúng đúng lúc và hợp lí. Có thể học xong các bạn lên để cập nhật tin tức hay để giải toả căng thẳng. Người lớn cũng nên quan tâm các bạn nhiều hơn. Vì đây là thời điểm các bạn bắt đầu lớn dễ bị cám dỗ. Cần tạo ra nhiều môi trường

cho các bạn vui chơi sau giờ học để không dẫn đến tình trạng ngồi lên mạng suốt ngày.

Sống ảo có thể coi là một căn bệnh khó chữa. Nó gây ảnh hưởng không nhỏ tới sức khỏe và tinh thần của giới trẻ. Vậy mỗi người cần có lối sống lành mạnh không bị quá thu hút bởi mạng xã hội. Nói cách khác mạng xã hội như con dao hai lưỡi. Nếu bạn biết cách sử dụng thì nó vô cùng có ích. Nhưng nếu bạn quá ham mê nó có thể là con dao giết chết tâm hồn bạn.

Bài tham khảo 2

Thời gian luôn không ngừng trôi và cuộc sống của con người chúng ta cũng không ngừng đổi mới. Bởi vậy, ta không chỉ đơn thuần sống trong môi trường duy nhất mà luôn có sự cọ xát với nhiều môi trường khác nhau. Từ đó mà chúng ta hình thành dần các thói quen sống. Và giới trẻ hiện nay, thói quen sống ảo đang dần phổ biến. Đây là vấn đề nhạy cảm mà mỗi người, đặc biệt giới trẻ chúng ta cần suy ngẫm.

Trước hết, bạn hiểu như thế nào là thói quen sống ảo?

Theo tôi, đó là thói quen sống trong thế giới ảo – bản sao dị dạng của thế giới thực: giả tạo, mơ hồ và đơn độc. Với sự tiếp xúc với các môi trường như truyện tranh, game online, và đặc biệt là mạng xã hội... thói quen sống ảo dần được hình thành. Từ đó xuất hiện hai con người, hai cá tính ảo và thực, có nhiều mặt đối lập hoàn toàn với nhau, nó không giống với hình ảnh “kẻ song trùng”.

Thói quen sống ảo tựa như một chất gây nghiện nhưng đồng thời mở ra một chân trời mới cho những ai biết vận dụng, kiểm soát nó.

Trong giới trẻ hiện nay, thói quen sống ảo dường như đã trở nên phổ biến. Ta dễ dàng bắt gặp ở những người bạn quanh mình. Đó là những mối tình ảo, các mối quan hệ ảo theo kiểu ngôn tình... Để gây sự chú ý của mọi người, nhiều bạn trẻ đã chìm trong cuộc sống ảo với những trò lô khoe tiền, đồ hiệu, giả chết, khoe những hình ảnh nóng lên các trang mạng xã hội.

Đã có nhiều vụ việc giờ khóc giờ cười quanh việc sống ảo, bạn có biết câu chuyện của cô gái Lê Thị Tú Ngà có tài khoản Facebook tên Lê Khả Ái đã làm dậy sóng cộng đồng mạng khi nhìn thấy mặt mộc của cô gái?

Những viễn cảnh cuộc sống viễn vông, khác xa với cuộc sống thực tại. Thói quen sống ảo đã ăn sâu vào tâm trí một bộ phận không nhỏ trong giới trẻ và thật đáng quan ngại khi hầu hết ít bạn kiểm soát được.

Đã có rất nhiều câu hỏi được đặt ra xung quanh vấn đề này và theo bạn, lý do đâu mà thói quen sống ảo lại trói buộc chúng ta như vậy?

Tuổi trẻ với nhiều suy nghĩ bốc đồng, nông nổi của tuổi mới lớn, thiếu sự chín chắn, vậy nên chỉ với những lời khiển trách từ cha mẹ, thầy cô, cả thế giới dường như sụp đổ. Và thế giới ảo là nơi tìm đến của những tâm hồn đang yếu đuối, suy sụp.

Lúc đầu, thế giới ảo chỉ là nơi những bạn trẻ tìm đến khi mỏi mệt, để giải tỏa nỗi lòng nhưng dần dần dựa dẫm, lệ thuộc vào nó, hèn nhát đối diện với sự thật. Và như vậy thói quen sống ảo dần hình thành, chi phối cuộc sống không ít bạn trẻ.

Đương nhiên cũng không thể chỉ quy chụp nguyên nhân do sự nông nổi của tuổi trẻ, cuộc sống với guồng quay tất bật, trong chúng ta không ai tránh khỏi được những áp lực bủa vây từ việc học tập, bạn bè rồi gia đình.

Ngoài ra do sự phát triển của công nghệ thông tin – con dao hai lưỡi, giới trẻ với sự hiếu kỳ, tò mò, những tính năng mới rồi vội chạy đua vô thức theo những giá trị tinh thần mà không có sự kiểm soát của lý trí, ý thức tự chủ còn hời hợt. Sự quan tâm, quản lý, giáo dục của gia đình, nhà trường, xã hội còn nhiều thiếu sót cũng là một nguyên nhân.

Ai trong chúng ta từng suy nghĩ tới hậu quả? Có chăng cũng chỉ là thoáng qua rồi chặc lưỡi, bàng quan với những gì đang diễn ra. Bạn có biết thói quen sống ảo nếu không kiểm soát sẽ tác động mạnh tới tâm lý và nhân cách chúng ta rối loạn tâm lý, sống hoang tưởng, tiêu cực, có thể có hành vi chống đối xã hội, hay dẫn tới tình trạng lo âu, trầm cảm.

Ngoài ra, sống ảo còn tốn thời gian, ảnh hưởng tới sức khỏe, kết quả học tập của chúng, có thể còn phải đón nhận ánh nhìn không mấy thiện cảm từ mọi người. Không những vậy đôi khi còn trở thành cầu nối cho bạn tội phạm. Bởi thế giới ảo và thế giới thực tồn tại mâu thuẫn trong con người bạn nên rất khó để hòa nhập với thế giới thực vốn đầy rẫy những va chạm.

Và rồi chúng ta sẽ dần bị cô lập, thói quen sống ảo dần sẽ bao bọc bạn bởi một vỏ kén

vững chắc, và sẽ rất khó khăn để thoát khỏi cái vỏ kén vốn đã quen ấy. Như vậy nếu lý trí ngủ quên, thói quen sống ảo sẽ “siết cổ” dần tuổi trẻ, tương lai và cuộc đời chính cuộc đời của bạn.

“Mây được mặt trời chiếu vào mới thành sáng. Suối được treo vào vách mới thành thác nước”. Con người chúng ta cũng vậy, chỉ có sự cọ xát, tiếp xúc, va chạm với nhiều môi trường khác nhau mới lớn lên và trưởng thành được.

Thế giới ảo có nhiều điều thú vị, chúng ta không thể áp đặt, quy chụp cho nó tất cả những xấu xa... Song cần nhìn nhận và đánh giá đúng mức nếu không sẽ tự biến mình thành những kẻ bệnh hoạn.

Vấn đề chính là mục đích, liều lượng và cách sử dụng thói quen sống ảo, đòi hỏi ở chúng ta một bản lĩnh. Chúng ta cũng cần phê phán những kẻ lạm dụng việc sống ảo, đồng thời dẫn dắt họ ra khỏi vùng tăm tối đang che mắt họ.

Tuổi trẻ là mùa xuân của đất nước, bởi vậy phải sống sao cho xứng với những máu xương mà thế hệ đi trước đã hy sinh để bảo vệ độc lập hòa bình.

Cửu Bá Dao từng viết: “Tuổi thanh xuân của chúng ta như cơn mưa rào, dù bị ướt nhưng ta vẫn muốn quay lại dầm mình thêm lần nữa”. Hãy sống sao để khỏi phải nuối tiếc vì những năm tháng đã sống hoài sống phí.

Bạn và tôi, chúng ta hãy mở lòng với cuộc đời thực, sống thật để trưởng thành hơn. Rồi bạn sẽ thấy thế giới ngoài kia dù nhiều khi làm bạn vấp ngã nhưng dẫu sao nó vẫn sinh động hơn nhiều so với thế giới ảo.

Chúng ta cần rèn luyện cho mình một bản lĩnh sống rắn thép để vượt qua mọi cám dỗ, hãy thẳng thắn sống với hoàn cảnh và thân thể của mình. Nhút nhát, trốn chạy chẳng thể giải quyết được vấn đề.

Như Nguyễn Khải từng nói: “Để sống được tất nhiên phải nhờ vào những giá trị tức thời nhưng sống sao cho có phẩm hạnh, có đạo đức nhất định phải dựa vào những giá trị bền vững”. Vậy nên đừng trong một phút nhất thời mù quáng mà tin vào việc sống ảo sẽ giải quyết được mọi chuyện.

Thói quen sống ảo nếu không có sự giám sát, quản lý của lý trí, nó sẽ biến thành một

loại axit, ăn mòn dần tuổi trẻ của chúng ta. Là người trẻ tuổi, đã có lúc tôi cũng cho phép mình bước vào thế giới ảo, sống trong đó ít lâu nhưng chưa bao giờ cho phép lý trí mình ngủ quên ở thế giới ấy.

Bằng chứng thiết thực chính là ngày hôm nay, tôi đã đang và dám sống thật với chính bản thân mình – tâm sự với bạn về suy nghĩ chân thành của tôi về thói quen sống ảo. Còn bạn thì sao?

Nghị luận xã hội về nạn bạo hành trẻ em

Khi tôi viết những dòng này, thì không biết ngoài kia, ngoài cái xã hội xô bồ có còn những mảnh đời, những tấm thân bé nhỏ, ngây thơ phải chịu cảnh bị “bạo hành” nữa hay không? Sở dĩ tôi nói vậy là chỉ trong một thời gian ngắn, chưa đầy một tháng mà báo chí đã phanh phui 2,3 vụ “bạo hành trẻ em” gây hậu quả đặc biệt nghiêm trọng ảnh hưởng đến sức khỏe và tinh thần các em.

Nạn bạo hành, phần lớn tạo ra bởi chính từ những con người không có lương tâm, đã man mát hết đạo đức của một con người, và điều đáng nói, đáng xót xa hơn nữa; thủ phạm đã gây ra những cảnh bạo hành đó còn là cha là mẹ của các em, những bậc sinh thành đã không thương tiếc hành hạ trên chính thể xác và tinh thần của con mình, thật đáng hổ thẹn cho những bậc làm cha làm mẹ. Có rất nhiều lí do được những người này đưa ra trước cơ quan công an về hành vi dã man của mình. Âu! Đó cũng là lí do để phủ nhận hành vi, phủ nhận trách nhiệm của mình.

Có lẽ đây là lần đầu tiên dư luận lại có những động thái tích cực đồng loạt mạnh mẽ, có sự quan tâm đặc biệt, và tỏ thái độ gay gắt trước những hành vi đó. Họ trực tiếp đến thăm hỏi, động viên để thấy tận mắt, nhìn tận mắt những nạn nhân của nạn “bạo hành”. Tất cả đều xót xa rơi nước mắt trước những thân thể bầm tím, xanh xao, đầy những vết thương, đó là hậu quả của những trận đòn vô cớ gây nên. Các đối tượng phạm tội khi bị cơ quan công an phát hiện hành vi “bạo hành” của mình thì viện đủ thứ lí do để rũ bỏ trách nhiệm như: “Nó lì quá, tôi đánh nó để dạy nó” (lời của hai vợ chồng chủ trại tôm ở Cà Mau nói), rồi còn ngỡ ngàng trước lời nói của một người mẹ: “tôi đánh nó vì nó giống

cha nó”, trở trêu thay chỉ vì mâu thuẫn với người cha mà đành lòng hành hạ con trong một thời gian dài như thế; rồi còn có cảnh dở khóc, dở cười, chính người mẹ lại nhốt con vào chuồng chó để răn dạy. Thật đáng buồn cho bậc làm cha làm mẹ.

Một khi nhận thức của các em còn bồng bột và non nớt thì các em làm sao hiểu hết những gì đang xảy ra với chính bản thân mình. Có đi chăng nữa cũng là những con đau hằn lên qua những trận đòn. Các em đáng nhận được tình thương yêu, sự đùm bọc, một sự che chở đúng nghĩa, được cấp sách đến trường thì ngược lại, các em bị ngược đãi, bị ghẻ lạnh. Các em bị hành hạ một cách dã man với những thủ đoạn và những dụng cụ nghe qua thì không khỏi rùng mình: Roi tre, dây, chổi, thậm chí những con người mất nhân tính dùng cả nước sôi, thanh sắt nung nóng... Những hành vi “bạo hành” như thế thật đáng để lên án, thật đáng để trừng trị, để răn đe.

Việc đáng nói ở đây là lương tâm, là đạo đức chỉ được dùng như cái vỏ bọc để những người như vợ chồng chủ trại tôm ở (Cà Mau), bà mẹ có đứa con giống cha hay nhiều trường hợp khác chưa được ánh sáng công lí phát hiện để thực hiện hành vi thú đội lớp người của mình. Loài vật còn biết yêu thương nhau, đùm bọc nhau huống chi họ là một con người của xã hội văn minh, của một đất nước có pháp luật.

Khi xảy ra vụ việc, mà là những vụ được thực hiện trong một thời gian dài như thế mà không bị phát hiện, không bị xử lý, khi phát hiện thì các em đã trong tình trạng nghiêm trọng, do tâm lí sợ sệt, sợ bị liên lụy của người dân. Một sự lạnh lùng đến tàn nhẫn, sự im lặng là dung dưỡng cho cái xấu. Họ đâu biết sự vô tình của họ, lơ là trong công tác quản lí đã gây ra những hậu quả nghiêm trọng như thế nào. Hằng ngày, các em vẫn phải chịu cảnh hành hạ, mà vẫn phải câm nín trong sự đau đớn của thể xác. Có thật hay không chuyện họ không hay, không biết gì về nạn bạo hành đó, hay họ cho rằng việc bình thường theo quan niệm của người Việt Nam “thương cho roi cho vọt” hay có sự phi lí nào trong cái không hay, không biết, không quan tâm đó.

Từ câu chuyện của bé Hào Anh (Đầm Dơi – Cà Mau), khi vụ việc bị phát hiện, cơ quan chức năng đến để giải cứu và đưa em đi bệnh viện thì chính vợ chồng thủ phạm(Giang - Thom) đã dúm vào túi mẹ của bé Hào Anh 1.000.000 đồng đề nghị viết đơn

bãi nại, nhưng không được cơ quan công an chấp nhận, và tiếp theo là 20.000.000 đồng chỉ để có một tấm đơn bãi nại của phía gia đình bé Hào Anh (theo báo công an ra ngày 08.05.2010). Hành vi của Giang - Thơm có thể được coi là một hành vi mà khi hai nhân cách đã không còn lương tâm, không còn biết suy nghĩ, và thua loài cầm thú, không thể chấp nhận dù bất kì lí do gì.

Ở nước ta “Luật Bảo vệ, chăm sóc và giáo dục trẻ em đã có từ năm 1991, trong đó nêu các quyền cơ bản của trẻ và nghiêm cấm bất kỳ hành vi nào gây tổn hại sức khỏe, tinh thần trẻ. Nghị định 114/2006/NĐ-CP quy định phạt tiền những kẻ lợi dụng, đánh đập hoặc xâm phạm thân thể, làm đau đớn thể xác và tinh thần trẻ em. Bộ luật Hình sự có điều 110 về tội hành hạ người khác trong đó quy định người nào đối xử tàn ác với trẻ em lệ thuộc mình thì có thể bị phạt tù đến ba năm”. Nhưng thực tế, có rất ít vụ được xử phạt, có cũng chỉ là qua loa, mang nặng hình thức. Luật phải thật đi vào đời sống người dân, phải thật nghiêm minh, xử phạt đúng người đúng tội.

Có như thế thì mới làm giảm bớt nạn “bạo hành” đối với trẻ em đang có chiều hướng gia tăng. Để các em có thể sống trong niềm vui, trong tiếng cười của mọi người thân, của xã hội. Nếu không thì những vết thương thể xác tinh thần sẽ mãi theo các em đến suốt cuộc đời, và sẽ mãi là ác mộng đối với các em.

NGHỊ LUẬN XÃ HỘI VỀ Ý CHÍ, NGHỊ LỰC SỐNG CỦA CON NGƯỜI

Bài làm

Trong cuộc sống của chúng ta, có biết bao khó khăn mà ta cần phải vượt qua. Những khó khăn đó như một định luật tự nhiên để ta có thể phát triển và thăng tiến. Nhưng để có thể vượt qua được những khó khăn đó đòi hỏi chúng ta phải có sự kiên trì, bền bỉ. Và Nguyễn Bá Học đã có câu châm ngôn: "*Đường đi khó không*

---

khó vì ngăn sông cách núi mà khó vì lòng người ngại núi e sông." Vậy bây giờ chúng ta hãy cùng nhau tìm hiểu câu nói này của ông!

Đường đi ở đây có nghĩa là con đường mà chúng ta phải đi, phải vượt qua để tiến về phía trước. Trên đường đi của chúng ta chắc chắn sẽ phải có nhiều những con sông, những ngọn núi làm cho chúng ta khó có thể vượt qua. Nhưng con đường đó dù có bao nhiêu sông, bao nhiêu núi, nếu chúng ta không; ngại ngùng, lo âu, sợ hãi hay chán nản, chùn bước, buông xuôi thì ta vẫn có thể vượt qua được nó một cách dễ dàng. Nhìn chung, qua câu nói này, Nguyễn Bá Học muốn ngụ ý cho chúng ta rằng con đường đi cho dù khó mấy thì ta cũng vẫn có thể vượt qua, điều quan trọng là tâm ý của ta có kiên định để vượt qua những khó khăn mà con đường đó mang tới cho ta hay không? Nói sâu hơn thì con đường mà Nguyễn Bá Học muốn nói tới đó là đường đời, chúng ta phải dùng chính sức của mình để vượt qua nó, nếu chỉ biết dựa dẫm, nhờ vả mà không nỗ lực thì sẽ không tài nào vượt qua được.

Khó khăn như là một câu thách đố đòi hỏi chúng ta phải biết vượt qua chính mình bằng cách chinh đốn lại nội tâm và làm chủ bản thân. Chỉ có lòng kiên định và ý chí kiên trì bền bỉ mới có thể giúp ta vượt qua được những trở ngại của cuộc sống. Đó là một nền tảng mà bất cứ người nào cũng cần nên có. Chẳng hạn như chủ tịch Hồ Chí Minh, vị lãnh tụ kính yêu của dân tộc ta, suốt một đời lo cho nước, cho dân, đi nhiều nơi và làm đủ mọi việc. Con đường Người phải đi thật gian lao, vất vả nhưng với ý chí, quyết tâm, nghị lực phi thường. Người đã mang đến cho dân tộc ta ánh sáng của độc lập tự do, một cuộc đời ấm no, hạnh phúc.

Bên cạnh đó cũng còn rất nhiều người không biết dùng sức mình để vượt qua khó khăn, họ chỉ biết dựa dẫm vào người khác. Những người đó là những người không biết vượt qua nhiệm vụ mà cuộc sống đã thử thách chúng ta, thật đáng bị xã hội phê phán. Không nói đâu xa, chỉ cần nói trong học sinh chúng ta. Khi làm bài kiểm tra, những bạn biết tự dùng sức mình để làm bài vẫn hơn những bạn không học mà

---

quay cóp hay mở tập. Dù có thể điểm số khi phát ra của những bạn đó không cao bằng những bạn quay cóp nhưng những bạn đó có thể tự hào vì mình đã không làm những chuyện làm cho lương tâm mình ray rứt. Vì vậy, cho dù khó khăn có thể nào đi nữa thì chúng ta đừng nên nản lòng, hãy vững tâm bước tiếp, có như vậy ta mới có được những bài học sáng suốt để có thể vượt qua những khó khăn của cuộc sống.

Chúng ta không thể biết con đường này, hay nói cách khác là đường đời sẽ dẫn ta đến đâu nếu ta chưa thực sự đi qua nó. Có rất nhiều khả năng mà ta không thể kiểm soát được. Điều duy nhất có thể làm là ta phải biết làm chủ mình, đưa ra quyết định thật đúng đắn và quyết tâm kiên trì theo đuổi đến cùng. Như vậy không sớm thì muộn ta cũng có thể vượt qua được nó. Cũng như chủ tịch Hồ Chí Minh đã dạy: "*Không có việc gì khó - Chỉ sợ lòng không bền - Đào núi và lấp biển - Quyết chí ắt làm nên.*" Chỉ cần có ý chí là chúng ta có thể vượt qua được mọi trở ngại cho dù trở ngại đó có lớn đến mức nào. Khó khăn càng lớn khi ước vọng càng cao, khó khăn càng không thể vượt qua khi khả năng làm chủ bản thân càng thiếu. Vậy tại sao chúng ta không thử quyết tâm, kiên trì theo đuổi một điều gì đó đến cùng để rồi ta có thể nhận được một thành quả lớn như ta đã mơ ước ?

Cuộc sống luôn là một bức tranh muôn màu muôn vẻ, còn biết bao nhiêu điều đang chờ đợi ta phía trước. Vì thế hãy dám nghĩ, dám quyết định và lựa chọn con đường đi cho chính bản thân mình, đừng nên chần chừ và do dự. Kiến thức, niềm tin, lòng nhiệt huyết và sự quyết tâm kiên trì vượt khó sẽ là những người bạn đồng hành không thể thiếu của mỗi người chúng ta trên con đường đời ấy.

Bài 2:

Có người đã từng nói: "*Giữa lớp sỏi đá khô cằn cây hoa dại vẫn tốt lên và nở*

những chùm hoa thật đẹp”. Vậy điều gì đã khiến cho cây hoa dại giữa một vùng sỏi đá khô cằn thiếu nước, thiếu chất dinh dưỡng ấy vẫn xanh tốt và hiến dâng cho đời những chùm hoa tuyệt đẹp? Đó chính là nhờ vào nghị lực sống, nó như một điểm tựa vững chắc giúp mỗi người chúng ta vượt qua khó khăn để hướng tới một tương lai tốt đẹp hơn.

Vậy nghị lực sống là gì? Đó là những cố gắng quyết tâm vượt qua thử thách cho dù những thử thách đó có khó khăn, gian khổ đến đâu. Cuộc sống là như vậy, có ai thành công mà không phải nếm trải sự cay đắng, khổ cực, có ai bước đến đỉnh vinh quang mà không phải bước chân trên con đường đầy chông gai, nguy hiểm. Con đường nào cũng có những tảng đá dù lớn hay nhỏ cản trở những bước chân của chúng ta, con đường đi ấy chính là con đường đời của mỗi người còn tảng đá chính là những thử thách mà ta gặp phải trên con đường ấy, tảng đá nhỏ tượng trưng cho những sóng gió nhỏ mà ta có thể dễ dàng vượt qua, còn những tảng đá lớn là những thử thách khó mà đòi hỏi ta phải cố gắng, kiên trì mới có thể vượt qua được. Những lúc gặp khó khăn ấy, bạn sẽ làm gì? Kiên quyết cố gắng hay đi giạt lùi những bước chân để về vạch xuất phát. Một số người họ sẽ dòn hết ý chí, nghị lực để vượt qua khó khăn ấy vì họ cho rằng sự thành công nào cũng phải trả giá bằng sức lực và ý chí. Như chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại của chúng ta đã nói:

Không có việc gì khó

Chỉ sợ lòng không bền

Đào núi và lấp biển

Quyết chí ắt làm nên

Hay như Nguyễn Bá Học cũng từng khẳng định: “*Đường đi khó không khó vì ngăn sông cách núi mà khó vì lòng người ngại núi e sông*”. Anonymous cũng nêu lên quan điểm của mình về giá trị của ý chí và nghị lực như sau:

Khi của cải mất, chẳng cái gì mất cả

Khi sức khỏe mất, chỉ mất một vài thứ

Khi ý chí mất, chẳng còn gì nữa

Từ những câu nói bất hủ được coi là chân lí trên chúng ta có thể khẳng định được tầm quan trọng của nghị lực trong cuộc sống mỗi con người. Như đã nói ở trên, nó như một điểm tựa vững chắc để ta vượt qua mọi khó khăn, thử thách.

Trong thực tế cuộc sống, đã có rất nhiều tấm gương sáng mà nhờ có ý chí nghị lực và niềm tin vào cuộc sống mà họ đã thành công. Tiêu biểu đó là tấm gương của anh Nguyễn Ngọc Ký, mặc dù bị liệt cả hai tay nhưng điều đó không có nghĩa là anh chấp nhận đầu hàng số phận. Anh vẫn thích đi học nhưng vì tay bị liệt nên điều này rất khó khăn, thế rồi anh tập viết bằng chân. Điều này tưởng như không tưởng nhưng lại trở thành hiện thực với anh.

Những ngày đầu tập viết bằng chân của anh vô cùng khó khăn, những nét chữ nó không theo ý muốn của anh cứ nguệch ngoạc không thành chữ. Nhưng rồi với sự kiên trì cùng với ý chí nghị lực của mình anh đã thành công. Năm học nào anh cũng đạt thành tích cao trong học tập, các bạn bè trong lớp trước đây từ thái độ xem thường, miệt thị anh bao nhiêu thì giờ đây lại khâm phục anh bấy nhiêu. Để rồi sau này anh trở thành một thầy giáo giỏi tâm huyết với sự nghiệp trồng người của mình. Hay như thi sĩ Hàn Mặc Tử, mặc dù bị bệnh tật giày vò nhưng thi sĩ vẫn đem hết sức mình hiến dâng cho sự nghiệp văn thơ nước nhà những tác phẩm tuyệt tác. Vươn ra khỏi Việt Nam chúng ta đến với nước Úc với tấm gương sáng ngời về nghị lực sống, đó chính là Nick Vuijicic. Đó là một số phận bất hạnh khi sinh ra đã không có tay, chân như người bình thường mà chỉ có hai chân rất nhỏ. Anh đã từng rất tuyệt vọng với số phận nghiệt ngã của mình nhưng rồi với nghị lực và niềm tin vào cuộc sống vô bờ bến anh đã cho mọi người thấy sự thành công bằng chính khả

năng của mình. Hiện tại anh đã có một công việc ổn định, là chủ tịch của một tổ chức quốc tế nổi tiếng và một gia đình hạnh phúc cùng vợ và con trai. Đặc biệt anh là một diễn giả nổi tiếng khắp thế giới về động lực cuộc sống, những bài diễn thuyết của anh đã làm lay động hàng triệu trái tim độc giả trên thế giới, chúng đã mang tới cho các bạn trẻ niềm hi vọng vào cuộc sống và nghị lực vượt qua nghịch cảnh khó khăn. Năm 1990, anh vinh dự được nhận giải thưởng “Công dân trẻ nước Úc” cho những nỗ lực của mình. Đây chính là những tấm gương sáng để cho chúng ta học tập và noi theo.

Nhưng không phải ai cũng làm được điều đó, có những người khi gặp khó khăn thử thách họ chỉ biết chạy trốn thay vì là tìm cách vượt qua, đây là những người không có nghị lực sống, điều này tương đương với việc họ đã tự đánh mất đi chiếc chìa khóa quan trọng có thể mở mọi cánh cửa trong cuộc đời họ – chiếc chìa khóa mà do chính họ nắm giữ.

Trong cuộc sống còn nhiều gian nan, thử thách thì nghị lực sống là rất quan trọng, có nghị lực, có niềm tin thì ta có thể vượt qua mọi khó khăn để đưa những bước chân gần hơn với thành công và hạnh phúc. Chúng ta nên nhớ rằng đừng bao giờ từ bỏ khi bạn vẫn còn ước mơ, và nghị lực sẽ giúp bạn thực hiện ước mơ đó.

Theo Ngô Thị Quỳnh

Bài 3:

Sống trong đời, mỗi người có một hoàn cảnh. Tuy nhiên, chẳng mấy ai may mắn được hoàn cảnh trải cho tằm nhung để đi đến thành công. Hoàn cảnh luôn tác động lớn đến mỗi người. Nếu ai đó sinh ra chẳng may gặp điều rủi ro, bất hạnh họ thường so bì với kẻ khác và cảm thấy bất công. Khi gặp thất bại, họ gục ngã và đổ tội cho số phận. Thật ra, chỉ có nghị lực của mỗi người mới là nhân tố cốt lõi quyết định người đó có thành công hay không ...

Nghị lực là một năng lực tinh thần. Nghị lực tác động đến suy nghĩ cách làm việc của mỗi người. Thành công là kết quả làm việc. Kết quả đó có được là nhờ dùng phương tiện lương thiện để đạt mục đích. Trong cuộc sống, ai cũng phải có mục đích của riêng mình, dù lớn nhỏ miễn sao không ti tiện. Để đạt được mục đích, con người phải có nghị lực để thực hiện chứ không thể trông chờ vào may mắn, hay phụ thuộc vào hoàn cảnh.

Hiển nhiên ta thừa nhận có những kẻ thành công dựa vào hoàn cảnh may mắn. Đó là những kẻ từ khi sinh ra đã được cha mẹ chăm lo đầy đủ, có sự giáo dục hoàn hảo. Họ được tạo mọi điều kiện để học hành, rèn luyện nên có tri thức, sức khỏe cần thiết. Lớn lên học có thể đỗ vào các trường đại học rồi ra trường được cha mẹ cho vốn để làm ăn, mở công ty, xưởng sản xuất,... từ đó mà phát triển và làm ra của cải giàu có. Những người thành công như vậy về vang gì đâu? Bất kì ai nằm trong hoàn cảnh đó mà chẳng thành công được. Chỉ có những người từ nghịch cảnh vươn lên để tạo dựng sự nghiệp mới thật là đáng nể. Cuộc đời vẫn thường chất chứa bao nhiêu sóng gió, nhiều người gặp những hoàn cảnh rủi ro, đầy gian truân, trở ngại. Thế những họ vẫn vươn lên và đạt những thành công rực rỡ, có những người được cả thế giới biết đến. Macxim Goroki là một ví dụ. Tuổi thơ ông cũng chẳng êm đềm như bao đứa trẻ khác. Chẳng được học hành đến nơi đến chốn, lại phải bưng chài kiếm sống, đối chọi với một nghị lực mạnh mẽ vượt qua mọi trở ngại để cuối cùng trở thành một nhà văn Nga vĩ đại, mọi người ngưỡng mộ. Ngoài ra còn rất nhiều tấm gương điển hình như như thế. Bà Helen Keller hồi hai mươi tuổi bị bệnh rồi hóa mù, điếc. Vậy mà bà vẫn vượt lên số phận, học rộng hiểu sâu. Bà viết được bảy quyển sách, đi diễn thuyết khắp Châu Âu và Châu Mỹ, được cả thế giới biết đến. Hay hầu hết những ông vua thép, vua dầu lửa, vua xe hơi... những thành công của họ thì bất kì ai trong chúng ta cũng phải nghiêng mình kính nể. Đó là những con người có nghị lực phi thường. Nhờ đó mà họ mới thành công như vậy.

Người có nghị lực luôn có thể chuyển rủi thành may, chuyển họa thành phúc. Chẳng khi nào họ chịu khuất phục số phận và đổ lỗi thất bại của mình cho cái "số xấu" như nhiều kẻ vẫn làm. Họ luôn biến nghịch cảnh thành sức mạnh và động lực mạnh mẽ để đẩy họ đến thành công lớn. Nếu như không bị mù thì Milton chắc gì trở thành một thi hào muôn thuở, nếu Beethoven không bị điếc thì tài nghệ của ông chưa chắc đạt đến mức tuyệt đỉnh. Ông Ben Fortson bị tai nạn xe hơi, cụt hai chân nhưng không cho đó là nghịch cảnh. Ông 'tận dụng' điều đó để dành thời gian nằm một chỗ đọc sách. Ông đọc rất nhiều sách về kinh tế, chính trị, xã hội và trở thành một nhà bác học có tài hùng biện rồi được bầu làm thống đốc một tiểu bang của Mỹ. Như vậy, rõ ràng nhờ có nghị lực họ có thể vượt qua tất cả để đến thành công họ mong muốn.

Nghị lực của con người không phải trời sinh ra mà có, nó xuất phát và được rèn luyện từ gian khổ của cuộc sống. Người xưa nói: "Không ai giàu ba họ, không ai khó ba đời" là vậy. Khi người ta bị hiếp đáp nghèo khó, tủi nhục người ta sinh ra nghị lực và tận lực quyết tâm vượt qua số phận để cải thiện đời sống. Những người sống trong nhung lụa, giàu sang cần gì chẳng có, nên họ chẳng phải lao tâm vào việc gì mà cần nghị lực. Nghị lực của họ yếu dần và có thể mất đi. Khi gặp thất bại khó khăn họ thường sụp đổ nhanh chóng và bỏ cuộc sớm. Vậy nên muốn có nghị lực ta phải rèn luyện, đi từ gian khó mà lên. Trời không lấy hết đi của ai thứ gì, nghị lực là tài sản lớn nhất và vô giá mà cuộc sống ban tặng cho người bị cuộc sống lấy đi những may mắn

Để rèn luyện nghị lực, ta phải rèn ở ba phương diện năng lực, đó là: suy nghĩ, quyết định và hành động. Để được gọi là người có nghị lực ta phải đạt mức: suy nghĩ thông sâu, sáng kiến; tinh thần quyết đoán và hành động bền bỉ, tự chủ. Những đức tính này phải trung hòa, nếu thái quá sẽ có hại cho nghị lực. Có nhiều yếu tố tác động đến nghị lực. Chẳng hạn, sự hiểu rộng, biết nhiều giúp ta suy nghĩ chín

chấn, thông sâu; tình cảm nồng nhiệt giúp ta quyết định mau và bền chí hành động; hoàn cảnh xã hội - lời khen chê của người khác làm tăng giảm nghị lực,.... Ta phải dựa vào những điều đó để điều tiết việc làm và rèn nghị lực sống. Bắt đầu từ những việc nhỏ nhất như thay đổi những thói quen xấu mà lâu nay ta vẫn chưa làm được đến những việc lớn hơn.

Khi đã có nghị lực con người đối chọi với khó khăn một cách dễ dàng hơn, có thể vượt qua được mọi thử thách của cuộc sống một cách đơn giản hơn. Người có nghị lực lớn được xem là người "bị định mệnh thử thách", họ luôn tỏ ra xuất chúng khi vượt qua trở ngại, thậm chí còn thích đương đầu với nó. Thành công của họ là từ chính họ làm nên vì vậy nó không phụ thuộc và bất kì hoàn cảnh nào. Những thành công đó thật vẻ vang và đáng tự hào.

Vậy nên muốn thành công thì không thể thiếu nghị lực. Đừng sợ trở ngại, vì chính nó là thứ để ta rèn nghị lực sống của mình. Phải đương đầu với thử thách và thất bại thì mới đủ nghị lực để đạt đến thành công trong cuộc sống.....

Theo Bùi Thị Bích